

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Türkçe

تركي

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

Bid'atlardan Sakındırma

Değerli Şeyh
Abdülazîz b. Abdillâh b. Bâz

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

Bid'atlardan Sakındırma

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Yazar: Değerli Şeyh
Abdülazîz b. Abdillâh b. Bâz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Beşinci Risale:

Peygamberimizin Doğum Gününü ve Diğer Doğum Günlerini Kutlamanın Hükmü

Hamt, Allah'a mahsustur. Salât ve selam, Allah'ın Rasûlü'nün, ailesinin, ashabının ve onun hidayet yoluna uyanların üzerine olsun.

Bundan sonra: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- doğumunu kutlamanın, bu sırada onun için ayağa kalkmanın, onu selamlamanın ve mevlitlerde yapılan diğer şeylerin hükmü hakkında birçok kişi tarafından tekrar tekrar şu soru sorulmuştur:

Cevap şudur: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- veya başka birinin doğumunu kutlamak caiz değildir. Çünkü bu, dine getirilen bidatlerden biridir. Zira Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu yapmamıştır; onun raşid halifeleri de, diğer sahabeler de, en güzel asırlarda onları ihsan ile takip edenler de yapmamıştır. Halbuki onlar, kendilerinden sonra gelenlerden daha çok sünneti bilen, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e karşı en mükemmel sevgiye sahip ve onun şeriatına

uyan kimselerdir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- her şeyi açıklayan, aydınlatan kitabında şöyle buyurmuştur:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾

Rasûl size ne verdiyse, onu alın ve sizi neyden sakındırmışsa ondan kaçın.

[Haşr Suresi: 7] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar. [Nûr Suresi: 63. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝﴾

Andolsun Allah'ın Rasûlünde; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çokça zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır. [Ahzâb Suresi: 21. Ayet], Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

(İman etmede) ilk ve öncü olan Muhacirler'den, Ensar'dan ve onlara güzelce tabi olanlardan Allah razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları Cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük kurtuluş budur. [Tevbe Suresi: 100. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide: 3. Ayet] Bu anlamda daha pek çok ayet vardır. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şöyle buyurduğu sabittir:

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur.» Yani kendisine iade edilir. Başka bir hadiste şöyle buyurmuştur:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَظُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Benim sünnetime; doğru yolu bulan, hidayete erdirilmiş halifelerin sünnetine sarılın. Bunlara azı dişlerinizle (yapışır gibi sımsıkı) yapışın. Sonradan çıkarılmış şeylerden sakının. Çünkü sonradan çıkarılmış her şey bidattır. Her bidat de sapıklıktır.» Bu iki hadiste bidat çıkarmaktan ve bidatlerle amel etmekten şiddetle sakındırılmaktadır.

Bu tür kutlamaların çıkartılması Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'nın bu ümmete dinini tamamlamadığını ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu ümmete ne yapmaları gerektiğini bildirmediğini, ta ki sonradan gelen bu insanlar sonradan uydurulan bu şeylerin kendilerini Allah'a yakınlaştırdığını iddia ederek Allah'ın dininde izin vermediği şeyleri dinde varmış gibi gösterdiğini hissettirmektedir. Şüphesiz bu büyük bir tehlike arz eder ve Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'e karşı gelmedir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kulları için dini kemale erdirmiş ve kullarının üzerlerindeki nimetlerini tamamlamıştır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- apaçık bir şekilde tebliğ etmiş ve Cennet'e giden yol veya Cehennem'den uzaklaştıran bir yolu açıklamadan bırakmamıştır. Abdullah b. Amr -

radiyallahu anh-'tan rivayet edilen sahih bir hadiste sabit olduğu gibi o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

«Benden önce gelen her peygamberin vazifesi, ümmetine onlar hakkında hayırlı olduğunu bildiği şeyleri göstermek ve onlar için şer olduğunu bildiği şeylere karşı da onları uyarmaktı.» Müslim Sahih'inde rivayet etmiştir.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in peygamberlerin en hayırlısı ve sonuncusu, tebliğ ve nasihatte en mükemmeli olduğu bilinmektedir. Doğum günleri kutlamak, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın razı olduğu dinin bir parçası olsaydı, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu ümmetine açıklar veya hayattayken yapardı veya ashabı -radiyallahu anhum- bunu yapardı. Bunlardan hiçbirisi gerçekleşmediğine göre, bunun İslam dininden olmadığı, bilakis daha önce hadislerde geçtiği gibi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmetini uyardığı bidatlerden biri olduğu bilinmektedir. Bu bölümde daha pek çok ayetler ve hadisler vardır.

Bir grup âlim, mevlit kutlamalarını inkâr ettiklerini ve onlara karşı uyarıda bulunduklarını

bildirmişlerdir. Yukarıda zikredilen ve benzeri delillere göre sonradan gelen âlimlerden bir kısmı bu konuda ihtilaf etmişlerdir. Onlar, içinde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgisinde aşırı davranılması, kadınların erkeklerle karışık bir şekilde bulunmaları, çalgı aletlerinin kullanılması ve pak şeriatın kötü saydığı diğer haramlar bulunmadığı takdirde buna izin vermişler. Ve bu mevlit kutlamalarının güzel bidatler olduğunu sanmışlardı. (Öyle ki güzel bidat yoktur)

Dini Bir Kural: İnsanların ihtilaf ettikleri konularda Allah'ın kitabına ve Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine başvurmak demektir. Zira Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ ط
فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَزُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾﴾

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Rasûlüne arz edin. Bu, daha iyidir.

Sonuç bakımından da daha güzeldir. [Nisâ Suresi: 59. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ...﴾

Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz konuda hüküm Allah'a aittir ... [Şûrâ Suresi: 10]

Biz bu konuyu, yani Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mevlidini kutlamayı, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın kitabına döndürdüğümüzde O'nun bize Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- ile gönderdiği şeylerde ona uymamızı emrettiğini, yasakladığı şeylerden bizi sakındırdığını ve Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın bu ümmetin dinini tamamladığını, bu kutlamanın Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdikleri arasında olmadığını bildirdiğini gördük. Allah'ın bizim için tamamladığı ve Rasûlullah'a uymamızı emrettiği dinden değildir.

Bunu da Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine döndürdük. Biz bunda Peygamber'in bunu yaptığını, kendisinin bunu emrettiğini ve ashâbı -radiyallahu anhum-'un da bunu yaptıklarını görmedik. Bunun dinin bir parçası olmadığını, bilakis sonradan ortaya çıkarılan bir bidat olduğunu, Ehl-i Kitap olan Yahudilerin ve Hristiyanların bayramlarına benzediğini öğrendik.

Böylece en ufak basireti, hakka ulaşma arzusu ve adalet arayışı içinde olan herkes için açıkça ortaya çıkmaktadır ki; Peygamber Efendimizin doğumunu kutlamak, İslam dininin bir parçası değil, bilakis Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın ve Rasûlü'nün bize terk etmemizi ve sakınmamızı emrettiği bidatlerden biridir. Akıllı bir insan, bütün ülkelerde bunu yapanların çokluğuna aldanmamalıdır. Çünkü hakikat, bunu yapanların çokluğuyla değil, şerî delillerle bilinir. Nitekim Allah Teâlâ Yahudiler ve Hristiyanlar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾

(Ehl-i kitap:) Bir de; “Yahudi ve Hristiyanlardan başkası Cennet’e giremeyecek” dediler. Bu, onların kuruntusudur. De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız (iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin.” [Bakara Suresi: 111. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِن تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

Eğer sen yeryüzünde bulunanların çoğuna itaat edersen, seni Allah yolundan saptırırlar... [En'âm Suresi: 116. Ayet]

Üstelik Peygamber Efendimizin doğumunu

kutlamanın çoğu, bidat olmasıyla beraber kadınların erkeklerle bir arada bulunması, şarkılar söylenmesi ve çalgı aletlerinin kullanılması, içki içilmesi, uyuşturucu kullanılması ve benzeri kötülükler gibi başka çirkin şeyleri de içermekten uzak değildir. Bundan daha büyük bir şey de olabilir ki, bu da Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in veya diğer evliyaların sevgisinde aşırı gitmek, onlara dua etmek ve onlardan yardım istemek, onlardan destek istemek, onların gaybı bildiğine inanmak ve birçok insanın Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve evliya dedikleri kimselerin doğumunu kutlarken yaptıkları küfür niteliğindeki diğer şeylerdir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen bir hadiste o şöyle buyurmuştur:

«إِيَّاكُمْ وَالْعُلُو فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْعُلُو فِي الدِّينِ».

«Dinde aşırılıktan sakının. Çünkü sizden öncekileri dinde aşırılıkları helak etmiştir.»
Aleyhissâlâtu vesselâm şöyle buyurmuştur:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَّتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

«Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı yücelttikleri (ve aşırı derecede övdükleri) gibi siz de beni yüceltmeyiniz (övmekte aşırı gitmeyiniz). Ben ancak Allah'ın kuluyum. (Benim için) Allah'ın kulu

ve rasûlü deyiniz.» Buhârî Sahîh'inde Ömer - radiyallahu anh-'dan rivayet etmiştir.

Şaşırtıcı ve garip olan; birçok insanın bu sapkın kutlamalara katılmak için aktif olması ve çabalaması, onları savunması ve Allah'ın kendilerine farz kıldığı cuma namazına ve cemaatle kılınan "beş vakit" namazlara katılmaması, bu başlarını dik tutacak bir şey değildir. Büyük bir münker yaptıklarını görmüyorlar. Bunun iman zayıflığından, basiret eksikliğinden ve kalplerine yerleşen birçok günah ve isyan türünden kaynaklandığına şüphe yoktur. Allah'tan kendimiz ve tüm Müslümanlar için afiyet diliyoruz.

Bunlara örnek olarak: Bazıları, Rasûlullah - sallallahu aleyhi ve sellem-'in mevlit kutlaması sırasında hazır bulunduğunu sanmaktadırlar. İşte bu yüzden onu selamlamak ve karşılamak için ayağa kalkarlar. Bu en büyük yalanlardan ve en çirkin cehalet biçimlerinden biridir. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Kıyamet Günü'nden önce kabrinden çıkmayacak, insanlardan hiçbirisiyle temas kurmayacak ve onların toplantılarına katılmayacaktır. Bilakis o, Kıyamet Günü'ne kadar kabrinde kalacaktır. Ruhü, Allah Teâlâ'nın buyurduğu gibi, Rabbiyle birlikte en yüksek göklerde şerefli bir yerde olacaktır:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

Sonra siz, bunun arkasından elbette öleceksiniz.

Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz. [Mü'minûn Suresi: 15-16. Ayet]

Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Kıyamet günü kabri ilk yarılacak olan benim, ilk şefaathçi ve şefaati ilk kabul edilecek olan da benim.» Rabbinden ona en güzel salat ve selam olsun.

Bu iki ayet-i kerime, bu hadis-i şerif ve aynı manayı taşıyan diğer ayet ve hadisler, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve diğer vefat etmiş insanların Kıyamet Günü kabirlerinden kalkacaklarına işaret etmektedir. Bu husus İslam âlimlerinin ittifak ettiği bir husustur. Bu konuda aralarında hiçbir ihtilaf yoktur. Her Müslümanın bu hususlara dikkat etmesi, Allah'ın hiçbir delil indirmedığı, cahillerin ve onlar gibilerin çıkardıkları bidatlerden, hurafelerden sakınması gerekir. Yardım istenilen tek varlık Allah'tır. Sadece O'na tevekkül edilir. Güç ve kuvvet, sadece yüce ve büyük olan Allah'ın yardımıyla elde edilir.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salat ve selam getirmek ise en faziletli ibadetlerden ve salih amellerdendir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

Şüphesiz Allah ve melekleri Nebi'ye salat ederler. Ey Müminler siz de ona salat ve selam edin. [Ahzâb Suresi: 56. Ayet] Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

«Kim bana bir defa salât getirirse; Yüce Allah da ona on defa salât eder.» Her zaman caizdir ve her namazın sonunda salavat getirilmesi gerekir. Hatta bir grup âlime göre her namazın son teşehhüdünde salavat getirilmesi farzdır. Namaz için ezan okunduğunda, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- zikredildiğinde, cuma günü ve gecesi de dahil olmak üzere pek çok hadis-i şerifte işaret olduğu üzere sünnet olduğu birçok yerde sabittir.

Ve Allah'tan, bizi ve bütün Müslümanları dinini anlamada ve onda sebat etmede muvaffak kılmasını, herkese sünnete uymayı ve bidatlerden

sakınmayı nasip etmesini dileriz. Zira O, cömert ve şefkatlidir.

Yüce Allah'ın salâtı ve selâmı Peygamber Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Altıncı Risale:

İsra ve Miraç Gecesi'ni Kutlamanın Hükmü

Allah'a hamt olsun, Allah'ın salâtı ve selâmı Allah'ın Rasûlü'nün, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Bundan sonra: Hiç şüphe yok ki İsrâ ve Miraç, Allah'ın Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah -Celle Celâluh- katındaki makamının yüceliğini gösteren Allah'ın çok büyük ayetlerindendir. Ayrıca, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın göz kamaştırıcı kudretinin ve yüceliğinin tüm yaratılışı üzerindeki delillerindendir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِن مِّنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (1)

Bir gece kulunu, Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya ayetlerimizi ona göstermek için götüren (Allah her türlü noksanlıktan) münezzehtir. Şüphesiz O, her şeyi işitendir, görendir. [İsrâ Suresi: 1. Ayet]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edildiğine göre, o göklere yükseltildi. Göklerin kapıları kendisine açıldı; ta ki yedinci göğe kadar geçti. Rabbi -Subhânehû ve Teâlâ- dilediği gibi onunla konuştu ve ona beş vakit namazı farz kıldı. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- başlangıçta namazı elli vakit olarak farz kıldı. Fakat Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ta ki beş vakit namaz oluncaya kadar Allah'ın namazları azaltmasını istemeye devam etti. Böylece farz olarak beş, sevap olarak elli vakit namaza denk oldu. Zira bir amelin karşılığı on misli ile ödenir. O halde hamt ve şükür bahşettiği bütün nimetleri için yalnızca Allah'adır.

İsrâ ve Miraç'ın gerçekleştiği bu gece, sahih hadislerde ne recepte ne de başka bir ayda belirtilmiştir. Hadis âlimlerine göre, bu gecenin belirlenmesiyle ilgili olarak zikredilenlerin tamamı Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sabit değildir. O geceyi insanlara unutturmada Allah en büyük hikmete sahiptir. Eğer bu gecenin belirlenmesi kesin olsaydı, Müslümanların onu herhangi bir ibadet için özel kılmaları caiz olmazdı. O geceyi kutlamaları da caiz olmazdı. Zira Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ve ashâbı -radiyallahu anhum- o geceyi kutlamamışlar ve onu herhangi bir ibadete özel kılmamışlardı. O gecenin kutlanması caiz olsaydı, Rasûlullah -sallallahu

aleyhi ve sellem- bunu ümmetine açıklardı. İster sözle, ister fiilen, böyle bir şey olmuş olsaydı mutlaka bilinir ve meşhur olurdu. Sahabe - radiyallahu anhum- bunu bize naklederlerdi. Zira onlar Peygamberleri -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ümmetin muhtaç olduğu her şeyi nakletmişlerdir. Dinden hiçbir şeyi ihmal etmemişler, bilakis her türlü iyiliği ilk yapanlar olmuşlardır. Eğer bu geceyi kutlamak caiz olsaydı bunu ilk kutlayanlar onlar olurdu. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- insanlara karşı en samimi olanıdır. Risaleti en üst düzeyde iletmış ve emaneti yerine getirmiştir. Bu gecenin yüceltilmesi ve kutlanması Allah'ın dininin bir parçası olsaydı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onu ihmal etmez veya gizlemezdi. Dolayısıyla, bunların hiçbirisi gerçekleşmezdi. Bilindiği üzere, onu kutlamak ve yüceltmek İslam ile hiçbir ilgisi yoktur. Allah bu ümmetin dinini kemale erdirmiş, üzerindeki nimetlerini tamamlamış ve dinde Allah'ın izin vermediği şeyleri dinde varmış gibi sayanları kınamıştır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- her şeyi açıklayan ve aydınlatan kitabında şöyle buyurmuştur:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide: 3. Ayet]
Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

Yoksa, Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine bir din kılan ortakları mı var? Eğer (azabın ertelenmesine dair) kesin bir hüküm olmasaydı, aralarında hemen hükmedilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. [Şûrâ Suresi: 21. Ayet]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih hadislerle sabittir ki, bidatlerden sakındırır ve onların dalâlet olduğunu bildirirdi. Ümmeti tehlikenin ciddiyetine karşı uyarır ve onu işlemekten caydırırdı. Bunlar arasında, Sahiheyn'de Âişe -radıyallahu anha-'dan rivayet edilen bir hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur.» Müslim'in rivayetinde şöyle geçmektedir:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Kim bizim dinimizde olmayan bir şey yaparsa o reddedilir, makbul değildir.» Sahih-i Müslim'de Câbir -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- cuma hutbesinde şöyle derdi:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ».

«Bundan sonra gelenlere gelince, en güzel söz Allah'ın kitabıdır ve en güzel yol da Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yoludur. İşlerin en kötüsü bidatlerdir ve her bidat dalalettir.» Nesâî hasen bir isnatla şunu ilave etmiştir:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

«Her sapıklık ateştedir.» Sünnette, İrbâd b. Sâriye -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize etkileyici bir hutbe verdi, kalpler ürperdi, gözlerimiz yaşla doldu. Biz de; "Ey Allah'ın Rasûlü! Bu hutbe sanki bir veda hutbesi gibi dedik. Bize nasihat et." O da şöyle buyurdu:

«أُوصِيكُم بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُم عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعْشُ مِنْكُم فْسِيرٌ اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُم وَمُحَدَّثَاتٍ

الأُمُور، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Size; Allah'a karşı takvalı olmanızı, başınıza bir köle bile yönetici olsa, onu dinleyip itaat etmenizi tavsiye ederim. Benden sonra pek çok ihtilaf göreceksiniz. O zaman sizin üzerinize gerekli olan, benim sünnetime ve doğru yolda olan Hulefâ-i Râşidîn'in sünnetine sarılmanızdır. Bu sünnetlere azı dişlerinizle sımsıkı sarılın. Sonradan ortaya çıkarılmış şeylerden (bidatlerden) şiddetle kaçının. Sonradan çıkarılmış (din adına) her şey bidattir. Her bidat de sapıklıktır.» Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabından ve onlardan sonraki selef-i salihinden sabit olmuştur ki; bidatlere karşı uyarmışlar ve (bidat işleyenlerin akıbetlerinin iyi olmayacağına) karşı korkutmuşlardır. Çünkü çıkarılan bu bidat, dinde bir ekleme yapmaktır. Allah'ın dinde izin vermediği bir şeydir. Allah'ın düşmanları olan Yahudiler ve Hristiyanların dinlerine ekleme yapmaları ve Allah'ın izin vermediği bir şekilde dinlerinde bidat çıkarmalarında onlara uymadır. Bunun sonucunda İslam dinini hafife alma, eksik görme ve İslam'ı kemale ermemekle itham etmektir. Bunda büyük bir fesat, korkunç bir kötülük ve Allah -Celle Celâluh-'un şu sözüyle çelişen bir şey olduğu bilinmektedir:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim [Mâide: 3. Ayet] Rasûlullah'ın -aleyhissalatu vesselâm-bidatlerden sakındıran ve onları kınayan hadislerinin açıkça çiğnenmesi.

İşte bu ve zikrettiğimiz delillerin, hakikati arayan kimsenin bu bidati reddetmesi için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ediyorum. Şunu kast ediyorum: İsrâ ve Miraç Gecesi'ni kutlama ve bundan sakındırmak, bunun İslam diniyle hiçbir ilgisinin olmadığını söylemek istedim.

Allah, Müslümanlara öğüt vermeyi gerekli kıldı. Dinde Allah'ın onlar için emrettiğini açıklamayı ve bilgiyi gizlemeyi haram kıldı. Birçok ülkede yayılan, hatta bazılarının dinin bir parçası sanmasına sebep olan bu bidat hakkında Müslüman kardeşlerimi uyarmayı uygun gördüm.

Ve Allah'tan, Müslümanların hepsinin durumlarını iyileştirmesini, onları dinde anlayışlı kılmasını, bize ve onlara hakka bağlı kalmamızda, hak üzerine sabit kalmamızda ve hakka aykırı olanı terk etmemizde yardımcı olmasını Yüce Allah'tan dileriz. O, buna sahiptir ve bunu yapmaya kadirdir.

Yüce Allah, kulu ve Rasûlü olan Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, ailesini

ve ashabını mübarek kılsın. Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Yedinci Risale:

Şaban Ayının Ortasındaki Geceyi Kutlamanın Hükümü

Dini bizim için kemale erdirmiş ve üzerimizdeki nimetini tamamlamış olan Allah'a hamt olsun. Salat ve selam, O'nun Peygamberi ve Rasûlü, tövbe ve rahmet peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in üzerine olsun.

Bundan sonra: Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide: 3. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾

Yoksa, Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine bir din kılan ortakları mı var?...
[Şûrâ Suresi: 21. Ayet] Sahiheyne'de Âişe - radiyallahu anha-'dan rivayet edildiğine göre,

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur.» Sahih-i Müslim'de Câbir -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- cuma hutbesinde şöyle buyuruyordu:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Bundan sonra: En güzel söz Allah'ın kitabıdır ve en güzel yol da Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yoludur. İşlerin en kötüsü bidatlerdir ve her bidat dalalettir.» Bu manada birçok ayet ve hadis vardır. Bunlar açıkça Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın bu ümmetin dinini kemale erdirdiğini ve üzerindeki nimetlerini tamamladığını göstermektedir. Peygamber -aleyhissâlâtu vesselâm-'ı ancak çok açık bir tebliğ ettikten ve Allah'ın ümmete söz ve fiiller açısından emrettiği her şeyi açıkladıktan sonra vefat ettirmiştir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kendisinden sonra insanların ortaya koydukları ve İslam dinine mal ettikleri her şeyin söz olsun, fiil olsun; bunların hepsi, niyeti iyi olsa bile onu ortaya atan kişinin kendisine reddedilen, kabul edilmeyen

bir bidattir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabı bu meseleyi biliyorlardı ve onlardan sonraki İslam âlimleri de biliyordu. Sünneti tazim etmek ve bidati kınamak hakkında yazan İbn Vaddâh, Turtûşî, Ebû Şâme ve diğerlerinin belirttiği gibi bidatleri kınadılar ve onlara karşı uyardılar.

Bazı kimselerin getirdikleri bidatlerden biri de şaban ayının ortasındaki geceyi kutlamak ve o gün özellikle oruç tutmak bidattir. Bunun için itimat edilen bir delil yoktur. Fazileti hakkında itimat edilmemesi gereken zayıf hadisler nakledilmiştir.

O gece namaz kılmanın fazileti hakkında zikredilenlere gelince; bunların hepsi uydurmadır, birçok âlim bunu belirtmiştir. Allah'ın izniyle onların da bazı sözleri zikredilecektir.

Ayrıca Şam halkından ve diğer bazı Selef-i Salihin'den de bazı uygulamalar gelmiştir.

Âlimlerin çoğunluğu, o geceyi kutlamanın bir bidat olduğu ve fazileti hakkında rivayet edilen hadislerin hepsinin zayıf, bir kısmının da uydurma olduğu konusunda ittifak etmişlerdir. Bunu işaret edenler arasında Hâfız İbn Recep (Latâifü'l-Ma'ârif) adlı kitabında ve başka âlimler de vardır. Zayıf hadislerin sadece aslı sahih delillerle sabit olan ibadetlerde kullanıldığı bilinmektedir. Şaban ayının ortasındaki geceyi kutlamanın ise hiçbir geçerli

dayanağı yoktur. Dolayısıyla zayıf hadislerle desteklenmemesi gerekir. Bu büyük kuralı İmam Ebu'l-Abbâs, Şeyhülislam İbn Teymiyye - rahimehullah- zikretmiştir.

-Değerli okuyucularım- bu konuda bazı âlimlerin söylediklerini, sizin de bu konuda net ve kesin bir bilgiye ve dayanağa sahip olmanız için size aktaracağım.

Âlimler -Allah onlara rahmet eylesin- insanların ihtilaf ettikleri meseleleri Allah -Azze ve Celle-'nin kitabına ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine götürmenin gerekli olduğu hususunda ittifak etmişlerdir. Kur'an ve sünnet veya o ikisinden (Kur'an ve sünnetten) herhangi birinin hükmü, uyulması gereken şeriattır. Bunlara aykırı olan şey terk edilmelidir. Kur'an ve sünnette zikredilmeyen ibadetler, o bidat olan ibadetlere davet ve teşvik edilmesini bırakın, yapılması caiz olmayan bidattir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾﴾

**Ey iman edenler! Allah'a itaat edin.
Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-**

emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşılmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Rasûlüne arz edin. Bu, daha iyidir. Sonuç bakımından da daha güzeldir. [Nisâ Suresi: 59. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

Hakkında anlaşılmazlığa düştüğünüz konuda hüküm Allah'a aittir... [Şûrâ Suresi: 10. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

De ki: Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın... [Âl-i İmrân Suresi: 31. Ayet] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٦٥﴾

Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çekiştikleri konularda seni hakem kılıp, verdiğin hükme kalplerinde hiçbir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim

olmadıkça iman etmiş olmazlar. [Nisâ Suresi: 65. Ayet] Bu manada pek çok ayet vardır ve bunlar, ihtilaf edilen meselelerde kitap ve sünnete başvurma, onların hükmüne razı olmanın gerekliliğini, bunun iman gereği olduğunu, kullar için dünya ve ahirette daha hayırlı olduğunu ve en güzel yoruma, yani sonuca sahip olduğunu anlatan bir metindir.

Hâfız İbn Receb -rahimehullah- bu konu hakkında (Latâifü'l-Ma'ârif) adlı eserinde -önceki sözlerden sonra- şu metni nakleder:

“Şaban ayının ortasındaki gece, Tâbiin'in Şam halkından olanlarından bazıları... Hâlid b. Mâ'dan, Mekhûl, Lokman b. Âmir ve diğerleri gibi onlar da o geceyi tazim ederler ve o gecede ibadet etmeye çalışırlardı. İnsanlar o gecenin faziletini ve tazimini onlardan almışlardır.” İsrâiliyat'tan bu konuda birtakım izler duydukları, bu durumun kendi ülkelerinde duyulması üzerine de insanların bu konuda ihtilafa düştükleri söylenmektedir. Bunlardan bir kısmı bunu kabul etti ve onlara saygı göstermeye katıldılar. Bunların arasında Basra'dan bir grup abitler ve diğerleri de vardı. Hicaz âlimlerinin çoğunluğu, özellikle Atâ ve İbn Ebî Müleyke tarafından reddedilmiş, Abdurrahman b. Zeyd b. Eslem, Medine halkının fakihlerinden rivayet etmiş, İmam Mâlik'in ashabı ve diğerlerinin

görüştür ve onlar: "Bunların hepsi bidattir" demişlerdir.

Şam âlimleri, o geceyi ihya etmenin mahiyeti konusunda iki farklı görüşe sahiplerdir:

Bunlardan biri; camilerde cemaatle ihya edilmesi tavsiye edilir. Hâlid b. Mâ'dân, Lokman b. Âmir ve diğerleri en güzel elbiselerini giyer, tütsüler yakar, sürme çeker ve o gece camide dururlardı. İshak b. Râhaveyh (Râhûye) de onlarla aynı fikirdeydi. Camilerde cemaatle kılınması hakkında şöyle dedi: Bu bir bidat değildir. Bunu Harb el-Kirmânî Mesâl'inde (sorulan sorulara cevap olarak yazılan eserinde) rivayet etmiştir.

İkincisi: Namaz, hikâye ve dua için camilerde toplanmak mekruhtur, ancak bir adamın kendisi için orada namaz kılması mekruh değildir. Bu; Şam halkının imamı, fakihi ve âlimi olan Evzâî'nin ifadesidir ve bu, Allah'ın izniyle en yakın olanıdır. Ta ki şöyle demiştir: İmam Ahmed'in Şaban ayının ortasındaki gece hakkında bir şey söylediği bilinmemektedir. Hatta, kendisinden iki bayram gecelerinde namaz kılmanın müstehap olduğuna dair iki rivayet nakledilmiştir. Zira o (bir rivayette) namazı cemaatle kılmayı tavsiye etmemiştir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ve ashabından nakledilmemiştir. Ve bunu (bir rivayette) tavsiye etti. Çünkü Abdurrahman b.

Yezîd b. Esved bunu yaptı ve o da tâbilerdendi. Şabanın ortasındaki gece yapılan kıyam da böyledir. Ne Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den, ne de ashabından bu konuda hiçbir şey sabit olarak nakledilmemiştir. Ancak bu, Şam halkının önde gelen fakihlerinden olan bir grup tâbiden sabit olmuştur.

Hâfız İbn Recep -rahimehullah-'ın sözlerinin kastedilen anlamı sona ermiştir. Açıkça belirtmektedir ki, şaban ayının ortasındaki gecede (yapılacak özel bir ibadet) hakkında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ve ashabın -radiyallahu anhum-'dan hiçbir şey sabit olmamıştır.

Evzâî -rahimehullah-'ın geceyi tek başına ihya edenler için kılınmasının müstehap olup olmadığı hususunda yaptığı tercih ve Hâfız İbn Recep'in bu ifadeyi seçmesi ise garip ve zayıftır. Zira şerî delillerle mubah kılınmamış olan her şeyi ister tek başına yapsın, ister cemaatle, ister gizlice, ister aleni olarak yapsın, bir Müslümanın yeni bir ibadeti Allah'ın dinine sokması caiz değildir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözünün geneli kapsayan ifadesine göre o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Kim bizim dinimizde olmayan bir şey yaparsa

o merduttur, makbul değildir.» Ve bidatleri inkâr eden ve onlardan sakındıran diğer deliller.

İmam Ebû Bekir Turtûşî -rahimehullah- «el-Havâdis ve'l-Bida'» adlı eserinde şöyle buyurmuştur:

İbn Vaddâh'ın Zeyd b. Eslem'den rivayet ettiğine göre; kendi dönemlerine yetiştiğimiz hocalarımızdan ve fakihlerimizden şaban ayının ortasına önem veren, Mekhûl'un hadisini dikkate alan ve o geceyi diğer gecelerden üstün gören hiç kimseyi görmedik.

İbn Ebî Müleyke'ye denildi ki: Ziyâd en-Numeyrî şöyle diyor: Şabanın orta gecesinin sevabı, Kadir Gecesi'nin sevabı gibidir. Eğer onu duysaydım ve elimde bir sopa olsaydı, ona bu sopayla vururdum. Ziyâd bir kıssa anlatan biriydi, söylenmek istenilen budur.

Büyük âlim Şevkânî -rahimehullah- «El-Fevâid'ül-Mecmûa» adlı kitabında şöyle demiştir:

Hadis: "Ey Ali, her kim şaban ayının orta gecesinde yüz rekât namaz kılsa, her rekâtinde Fâtiha'yı ve Kul Hüvellahu Ehad'ı onar defa okursa; Allah onun bütün ihtiyaçlarını giderir." vs. Bu (mevzudur) uydurmadır ve yapanın alacağı mükâfat hakkındaki açık ifadeleri, ayırt edebilen hiç kimsenin uydurma olduğundan şüphe

etmeyeceği şekildedir. Ravileri bilinmemektedir. İkinci ve üçüncü bir rivayet zinciriyle rivayet edilmiştir, bunların hepsi uydurmadır ve ravileri bilinmemektedir. «el-Muhtasar» isimli eserinde şöyle demiştir: Şaban ayının ortasındaki namazla ilgili hadis batıldır. İbn Hibbân'ın Ali -radiyallahu anh-'tan rivayet ettiği bir hadis vardır: "Şaban ayının ortasındaki günün gecesi olduğunda, geceyi namazla, gündüzü oruçla geçirin." Bu zayıftır. el-Le'âli'l-Masnû'a fi'l-Ahbâri (ehâdîssi)'l-Mevzû'a": "Şabanın ortasında on İhlâs okuyarak yüz rekât" demiştir. Deylemî ve diğerlerine göre bu, büyük fazileti olmasına rağmen uydurmadır. Hadisin rivayet edildiği üç senette de ravilerin çoğu meçhul ve zayıftır. Dedi ki: "Otuz defa İhlas okuyarak on iki rekât." Uydurmadır, "On dört rekât" Uydurmadır.

Bir grup fıkıh âlimi bu hadisle aldandı. (İhya') yazarı ve diğerleri gibi, bazı müfessirler bu gecenin -yani şaban ayının ortasındaki gecenin- namazı da çeşitli şekillerde rivayet edilmiştir ki, bunların hepsi batıl ve uydurmadır. Bu, Tirmizî'nin Âişe -radiyallahu anha-'dan rivayet ettiği Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Bakî' Kabristanlığı'na gidişi ve Rabbinin şaban ayının yarısındaki gecede dünya semasına inişi ve Kelb Kabilesi'nin koyunlarının kıllarının sayısından fazlasının bağışlanması hakkındaki rivayetine aykırı değildir. Zira söylenilen sözler sadece bu gecede uydurulan

namaz hakkındadır. Ancak Âişe -radiyallahu anha-'nın bu hadisi zayıf ve munkatı' bir hadistir. Tıpkı daha önce zikredilen Ali -radiyallahu anh-'ın gece namazıyla ilgili hadisinin zayıflığına rağmen, bu namazın uydurma olduğu gerçeğini çürütmez. Alıntı sona ermiştir.

Hâfız el-İrâkî şöyle demiştir: "Şaban ayının ortasındaki gecede namaz kılınması hadisi uydurmadır ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e atılan bir iftiradır. İmam Nevevî (el-Mecmû') kitabında şöyle demiştir: Regâib namazı olarak bilinen ve recebin ilk cuma gecesini akşam ile yatsı arasında on iki rekât olarak kılınan namaz ile şaban ayının ortasındaki gecede kılınan yüz rekât namaz, bu iki namaz münker olan iki bidattir. Bunların (Kût'ül-Kulûb) ve (İhyâ'u Ulûmid'-din) kitabında zikredilmesine ve bunlarda zikredilen hadislerle aldanmamalıdır. Zira bunların hepsi batıldır. Bu iki namazın hükmü konusunda kafası karışan ve bu namazları kılmanın müstehap olup olmadığı hakkında yazılar yazan bazı âlimlere aldanmamalıdır. Zira o âlim, bu konuda yanılmıştır.

Şeyh İmam Ebû Muhammed Abdurrahman b. İsmail el-Makdisî, o iki namazın batıl olduğunu gösteren değerli bir kitap yazdı ve bunu iyi bir şekilde yaptı. Âlimlerin bu konudaki çok sayıda sözleri vardır. Bu konuda gördüğümüz tüm sözleri

alıntılacak olsaydık, sözlerimiz çok uzun olurdu. Belki de bahsettiklerimiz, hakikati arayanlar için yeterli ve ikna edicidir.

Yukarıda geçen ayetler, hadisler ve âlimlerin sözleri vasıtasıyla, şaban ayının ortasındaki geceyi namazla veya başka şeylerle kutlamanın, gündüzünü de oruçla geçirmenin çoğu âlime göre bu, kınanması gereken bir bidattir. Saf ve katkısız şeriatta hiçbir temeli yoktur. Aksine, sahabe - radiyallahu anhum- döneminden sonra İslam'da meydana gelen bir şeydir. Bu ve diğer konularda hakikati arayanlar için Allah -Celle Celâluh-'un şu sözü yeterlidir:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim [Mâide: 3. Ayet] Bu manada gelen ayetlerden ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu sözünden anlaşılan şudur:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur.» Bu anlama gelen hadisler.

Sahih-i Müslim'de Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

«Cuma gecesini namaz kılmak için diğer gecelerden ayırarak özel kılmayın, oruç tutmak için de o günü diğer günlerden ayırarak özel kılmayın. Ancak birinizin tutmakta olduğu oruç gününe rastlamışsa o başka.» Eğer belli bir geceyi ibadete ayırmak caiz olsaydı, o zaman cuma gecesi diğer gecelerden daha öncelikli olurdu. Zira cuma günü, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edilen sahih hadislerle göre Güneş'in doğduğu en hayırlı gündür. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu gecelerden birinin namaz kılmak için tek başına özel kılınması konusunda uyardığında, bu diğer gecelerin özel kılınmama hususunda daha da öncelikli olduğunu gösterir. Bu gecelerden herhangi birini herhangi bir ibadet için özel kılmayı gösteren sahih bir delil olmadığı sürece bu geceleri özel kılmak caiz değildir.

Madem Kadir Gecesi ve ramazan geceleri kıyam ve ibadette çaba harcamanın meşru kılındığı gecelerdir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-buna dikkat çekmiş ve ümmetini ibadete teşvik etmiştir. Kendisi de bunu yapmıştır. Nitekim Sahiheyne'de Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edilen hadiste o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«Kim iman ederek ve mükâfatını da (Allah'tan) bekleyerek ramazan ayında oruç tutarsa, o kimsenin geçmiş günahları bağışlanır. Kim iman ederek ve mükâfatını da (Allah'tan) bekleyerek Kadir Gecesi namaz kılsa, o kimsenin geçmiş günahları bağışlanır.»

Eğer şaban ayının ortasındaki gece, recep ayının ilk cuma gecesi veya İsrâ ve Miraç Gecesi kutlama veya bir ibadet şekli için belirlenmiş olsaydı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ümmetini buna yönlendirirdi veya kendisi yapardı. Eğer böyle bir şey olsaydı, sahabe -radiyallahu anhum- bunu ümmete iletirdi ve onlardan gizlemezdi ve onlar Peygamberler -aleyhimes-salatu vesselâm-'dan sonra insanların en hayırlısı ve en samimi insanlardır. Yüce Allah, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahabesinden razı olsun ve onlardan razı oldu da.

Âlimlerin sözlerinden öğrenmiş bulunuyorsunuz ki, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ve ashabından -radiyallahu anhum- recep ayının ilk cuma gecesinin ve şaban ayının ortasındaki gecenin fazileti hakkında hiçbir şey

sabit olmamıştır. Dolayısıyla, o geceleri kutlamanın İslam'a sokulmuş bir bidat olduğu ve dolayısıyla onları bir ibadet şekli için ayırmanın kınanacak bir bidat olduğu bilinmektedir. Aynı şekilde, bazı kimselerin İsrâ ve Miraç gecesi olduğuna inandıkları recep ayının yirmi yedinci gecesi, herhangi bir ibadete tahsis edilemez ve kutlanması da caiz değildir. Önceki delillere göre, eğer o gece biliniyorsa bu nasıl olur? Doğru olan âlimlerin sözlerine göre o gecenin kesin olarak bilinmiyor olmasıdır. Recebin yirmi yedinci gecesidir" diyenlerin bu sözü, sahih hadislerde hiçbir dayanağı olmayan batıl bir sözdür ve şöyle diyen çok güzel demiştir:

En hayırlı şeyler, hidayete dayalı olanlardır... En kötü şeyler ise yeni ve sonradan çıkarılanlardır.

Bizi ve tüm Müslümanları sünnete sımsıkı tutunmamız, sünneti yaşamada kararlı olmamız ve sünnetle çelişen şeylerden sakınmamız için muvaffak kılması istenilen Allah'tır. O, cömert ve şefkatlidir.

Yüce Allah'ın salâtı, selamı Peygamber Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin ve bütün ashabının üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sekizinci Risale:

Atfedilen vasiyetin yalan olması hakkında önemli bir uyarı

Harem bölge olan Mescid-i Nebevî'nin hadimi Şeyh Ahmed'e

Abdulaziz b. Abdullah bin Bâz'dan Müslümanlardan bunu okuyan herkese Allah onları İslam'la korusun, bizi ve onları cahil güruhun iftiralarının şerrinden korusun, Âmîn.

Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

Bundan sonra: Mescid-i Nebevî'nin hadimi Şeyh Ahmed isimli birine atfedilen, "Bu, Mescid-i Nebevî'nin hadimi Şeyh Ahmed'in Medine'den gelen bir vasiyetidir" başlıklı bir yazı okudum. Bu yazıda şöyle diyordu:

Cuma gecesi geç vakte kadar uyumamıştım, Kur'an-ı Kerim okuyordum. Allah'ın güzel isimlerini okuduktan sonra uyumaya hazırlanıyordum ki, nurlu yüzlü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i Kur'an ayetlerini ve yüce hükümlerini âlemlere rahmet olması için

getirdiğini Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gördüm ve o şöyle buyurdu: Ey Şeyh Ahmed! Ben de şöyle dedim: Ey Allah'ın Rasûlü! Ey Allah'ın yarattıklarının en şerefli! Buyur senin hizmetindeyim. Bana dedi ki: İnsanların çirkin amellerinden utanıyorum, Rabbimle ve meleklerle görüşemedim. Çünkü bir cumadan diğerine, yüz altmış bin kişi İslam dininde olmadan öldü. Sonra insanların düştüğü bazı günahlardan bahsetti. Sonra şöyle buyurdu: Bu vasiyet insanlara, mutlak güç sahibi ve mutlak hakim olan Allah'ın bir rahmetidir. Sonra kıyamet alametlerinden bazılarını zikrederek şöyle dedi: - Ey Şeyh Ahmed! Onlara bu vasiyetten bahset. Zira o, kader kalemıyla Levh-i Mahfûz'dan nakledilmektedir. Kim onu yazar ve bir ülkeden başka bir ülkeye, bir yerden başka bir yere gönderirse, Cennet'te onun için bir saray yapılır. Kim de onu yazmaz ve göndermezse, kıyamet günü şefaattimden mahrum kalır. Bunu yazan kimse fakir ise Allah onu zengin eder, borcu varsa Allah borcunu öder, günahı varsa Allah bu vasiyetin bereketiyle hem onun hem de anne ve babasının günahlarını affeder. Allah'ın kulları arasında kim bunu yazmazsa, onun yüzü dünya ve ahirette kararır. Dedi ki: Üç defa Allah adına yemin etti ki bu doğrudur. Eğer ben yalan söylüyorsam, bu dünyadan gayrimüslim olarak gideceğim. Buna inanan Cehennem azabından kurtulur ve bunu

inkar eden ise kâfir olur.

İşte bu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan uydurularak atfedilen vasiyetin kısaltılmış halidir. Bu yalan atılarak uydurulan vasiyeti yıllar boyunca birçok kez duyduk, zaman zaman insanlar arasında yayılıyor ve avamdan olan insanların çoğu arasında teşvik ediliyor. Lafızlarında ihtilaflar da vardır. Bu vasiyeti uyduran yalancı Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i rüyasında gördüğünü ve ona bu vasiyeti verdiğini söylemektedir. Sevgili okuyucu, size bahsettiğimiz bu son beyanda, iftiracı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i uyumaya hazırlanırken gördüğünü iddia etti, yani anlamı şudur: Onu uyanırken gördü!

Bu iftiracı vasiyetinde birçok iddiada bulunmuştur; en bariz yalanlardan biri ve en açık sahtekârlıktır. Yakın bir vakitte sizi bu konuda dikkatli olmanız hususunda hatırlatmada bulunacağım Allah'ın izniyle. Geçtiğimiz yıllarda bu konuda sizin dikkatli olmanızı tavsiye etmiştim. İnsanlara bunun en bariz yalanlardan biri ve en açık sahtekârlık olduğunu açıklamıştım. Bu son yazıyı okuduğumda bu mektubun bariz bir şekilde batıl olduğu ve onu uyduran kişinin yalan söylemedeki büyük küstahlığı yüzünden bu mektup hakkında bir şeyler yazma hususunda çekincem oldu. Bu batıl mektubun en ufak basireti olan veya selim bir fitrat

sahibi herhangi biri tarafından kabul edileceğini düşünmemiştim. Fakat kardeşlerimizin birçoğu bana bunun birçok insan arasında yayıldığını, bunu kendi aralarında yaydıklarını ve içlerinden bazılarının buna inandığını anlattılar. Dolayısıyla benim gibi insanların bunu yazıp, batıl olduğunu ortaya koyması ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e atılan iftirayı çürütmesi gerektiğini gördüm ki, hiç kimse buna aldanmasın. Ve o mektubu, ilim ve iman sahipleri veya selim fitrat ve selim akıl sahipleri arasından kim düşünerek okursa, birçok yönden yalan ve iftira olduğunu bilir.

Bu iftiranın atfedildiği Şeyh Ahmed'in akrabalarından bazılarına bu vasiyet hakkında soru sordum ve bana şöyle cevap verdiler: Bu, Şeyh Ahmed'e atfedilen bir yalandır ve kendisi böyle bir şey söylememiştir. Yukarıda adı geçen Şeyh Ahmed çoktan vefat etmiştir. Yukarıda adı geçen Şeyh Ahmed'in veya ondan daha yaşlı birinin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i rüyasında veya uyanırken gördüğünü ve ona bu tavsiyeyi verdiğini iddia ettiğini varsayarsak, onun yalan söylediğini veya bunu ona söyleyenin Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i değil, Şeytan olduğunu kesin olarak biliriz. Bunun birçok nedeni vardır:

Birincisi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- vefatından sonra uyanırken görülmez. Cahil

Sufiler'den her kim, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i uyanikken gördüğünü veya mevlit kutlamasında hazır bulunduğunu veya buna benzer bir şey iddia ederse; en büyük hatayı yapmış olur. Son derece kafası karışmış, büyük bir hata yapmış; kitaba, sünnete ve ilim ehlinin icmasına aykırı davranmıştır. Çünkü ölümler ancak Kıyamet Günü kabirlerinden çıkacaklardır, bu dünyada değil. Aksini söyleyen kişi açık bir şekilde yalan söylemiştir veya yanlışlık yapmış, aldatılmış biridir. O kimse Selef-i Salihin'in, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabının ve onlara ihsan ile tabi olanların bildiği hakikati bilmez. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

Sonra siz, bunun arkasından elbette öleceksiniz.

Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz.) 16 [Mü'minûn Suresi: 15-16. Ayetler] Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Kıyamet günü kabri ilk yarılacak olan benim, ilk şefaathçi ve şefaati ilk kabul edilecek olan da benim.» Bu anlamda daha pek çok ayetler ve

hadisler vardır.

İkincisi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ne hayatta iken ne de vefatından sonra hakka aykırı bir şey söylememiştir. Bu, onun şeriatına açıkça aykırıdır. Birçok yönden aykırıdır -aşağıda geleceği gibi- ve o -sallallahu aleyhi ve sellem- rüyada görülebilir. Onu şerefli suretinde rüyasında gören kimse onu görmüş sayılır. Zira Şeytan, sahih hadiste bildirildiği gibi kendi suretinde görünmez. Bilakis bütün mesele onu görenin imanında, o kimsenin doğruluğunda, adaletinde, düzgün olmasında, dininde, emanetindedir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i kendi suretinde mi yoksa başka bir surette mi gördüğünde değildir.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sağlığında, güvenilir, sahih ve sağlam raviler aracılığıyla aktarılmayan bir hadis rivayet edilmişse, ona itibar edilmez ve delil olarak kullanılmaz. Yahut güvenilir, sağlam raviler aracılığıyla rivayet edilmişse, ancak hıfzı kendisinden daha sağlam ve daha güvenilir bir ravinin naklinin diğeriyle uzlaştırılmasını imkânsız kılacak şekilde aykırı düşünüyorsa, bunlardan birincisi nesh edilmiştir ve onunla amel edilmez. İkincisi: Şartlarıyla mümkün olduğu takdirde nesh edicidir ve onunla amel edilir. Uzlaştırmak veya nesh etmek mümkün değilse, hıfzı daha az ve

adaleti daha düşük derecede olan birinin rivayeti reddedilir. Çünkü o rivayet aykırı kabul edilir, onunla amel edilmez.

Peki, sahibinin Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den naklettiği bilinmeyen, adaleti ve güvenilirliği bilinmeyen bir kişinin hali ne olacak? Bu durumda, içinde şeriata aykırı hiçbir şey olmasa bile, doğru olan o vasiyetin atılması ve dikkate alınmaması gerektirir. Peki, vasiyet kendisinin batıl olduğunu gösteren birçok şey içeriyorsa, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e atfedilen bir yalansa ve Allah'ın izin vermediği bir dini anlayış içeriyorsa ne olacak?!

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

«Kim benim hakkımda söylemediğim bir şeyi söylerse; Cehennem'deki yerine hazırlansın.» Bu vasiyeti uyduran Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in söylemediğini söylemiş diyerek iftira atmıştır. Rasûlullah hakkında açıkça ve tehlikeli bir yalan söylemiştir. Eğer tövbe etmekte acele etmezse bu büyük tehdidi ne kadar da hak etmektedir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'hakkındaki bu vasiyetin yalan olduğunu insanlara yaymak için acele etmesi gerekir. Zira her kim

insanlar arasında yalan yayar ve onu dine mal ederse; tövbesini duyurup göstermedikçe tövbesi geçerli olmaz. Böylece insanlar onun yalanından geri döndüğünü ve kendi yalanlarını inkâr ettiğini bilirler. Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾﴾

İndirdiğimiz apaçık delilleri ve dosdoğru yolu, kitapta insanlara açıkladıktan sonra gizleyenlere gelince, onlara Allah da lanet eder, bütün lanet ediciler de lanet ederler.

Ancak tövbe edip ıslah edenler ve gizlediklerini beyan edenler bundan müstesnadır. Çünkü ben onların tövbelerini kabul ederim. Zira ben tövbeleri çokça kabul edip pek çok merhamet ederim. [Bakara Suresi: 159, 160. Ayetler]

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu ayeti kerimde açıkça belirtmiştir ki: Kim haktan bir şeyi gizlerse o kimsenin tövbesi, kendini ıslah etmeden ve açıklama yapmadan geçerli olmaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kulları için dini kemale erdirmiş ve elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i kendisine vahyettiği kâmil şeriat ile

göndererek kulları üzerlerine olan nimetini tamamlamıştır. Dinini kemâle erdirmeden ve açıklamadan önce Rasûlünü yanına almamıştır. Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide Suresi: 3. Ayet]

Bu vasiyeti uyduran kişi, on dördüncü yüzyılda gelip, hükümlerine uyanların Cennet'e girmesini, uymayanların ise Cennet'ten mahrum kalmasını ve Cehennem'e girmesini öngören yeni bir dini insanlara dayatmak istiyordu. Uydurduğu bu vasiyeti, Kur'an'dan daha büyük ve daha hayırlı kılmak istiyor. Vasiyeti kim yazar ve onu ülkeden ülkeye veya bir yerden bir yere gönderirse; Cennet'te onun için bir saray yapılır. Kim bu vasiyeti yazıp göndermezse kıyamet günü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şefaatinde mahrum kalır. Bu, en çirkin yalanlardan biridir. Bu vasiyetin ne kadar yalan olduğunun, onu ortaya atanın ne kadar utanmaz olduğunun ve yalan söylemesindeki büyük cüretkârlığının en açık göstergelerinden biridir.

Zira Kur'an-ı Kerim'i kim yazdıysa ve onu bir ülkeden diğerine, yahut bir yerden bir yere gönderdiyse; Kur'an-ı Kerim'e göre amel etmeseydi bu fazilete ulaşamayacaktır. Peki bu iftirayı yazan ve onu bir ülkeden diğerine nakleden kişi bu fazilete nasıl ulaşacaktır. Kur'an-ı Kerim'i yazmayan ve onu bir ülkeden diğerine göndermeyen kimse, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e iman ettiği ve onun şeriatına uyduğu takdirde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şefaatinde mahrum kalmaz. Bu vasiyetnamedeki tek bir iftira bile, onun geçersizliğini, onu yayımlayanın yalancılığını, utanmazlığını, ahmaklığını, aptallığını ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği hidayeti bilmekten uzak olduğunu göstermeye yeter.

Bu vasiyette -zikredilenlerin dışında- başka hususlar da vardır ki, bunların hepsi onun geçersizliğine ve batıl olduğuna delalet eder. Onu uyduran kimse doğruyu söylediğini dile getirerek bin veya daha fazla yemin etse, hatta kendisi için en büyük azaba ve en şiddetli azaba çarptırılmayı istese bile doğru sözlü değildir. O vasiyet doğru değildir. Aksine, Allah adına yemin olsun, Allah adına yemin olsun ki, bu en büyük ve en çirkin yalandır. Biz Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'yı ve şahitlik etmek için hazır bulunan melekleri şahit tutuyoruz ki, Müslümanlardan her kim bu yazıyı

okursa -ki bu, Rabbimiz -Celle Celâluh-'a kavuşmamızı sağlayan bir şahitliktir- bu vasiyetin Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in üzerine atılan yalan ve iftira olduğunu anlar. Allah, bu konuda yalan söyleyeni rezil etsin ve ona hak ettiği muameleyle muamele etsin..

Yukarıda zikredilenlere ek olarak, metinde zikredilen birçok husus, bu vasiyetin sahte ve geçersiz olduğunu göstermektedir. Bunlardan bazıları şunlardır:

Birinci husus: Bu hadiste geçen: (Cumadan cumaya, yüz altmış bin kişi İslam dini üzere ölmedi) sözü; çünkü bu, gayb ilmindendir ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in vefatından sonra vahiy kesilmiştir. O, hayatta iken gaybı bilmiyordu, peki bu ölümünden sonra nasıl olur? Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyuruyor:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...﴾

De ki: “Ben size yanımda Allah’ın hazineleri vardır, demiyorum. Ben gaybı da bilmem... [En’âm Suresi: 50. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾

De ki: Göklerde ve yerde Allah’tan başka hiç kimse gaybı bilemez... [Neml Suresi: 65. Ayet] Zira

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- sahih bir hadiste şöyle buyurmuştur:

«يَذَادُ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيُقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدُثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧].»

«Kiyamet günü insanlar havuzumdan uzaklaştırılacaklar; ben de: Ey Rabbimiz! Ashabım, ashabım, diyeceğim. Bana şöyle denilir: Sen onların senden sonra ne tür bidatler çıkardıklarını bilmiyorsun. Ben de salih kulun dediği gibi diyorum: (Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit (ve örnek) idim. Ama beni içlerinden aldığı anda, artık üzerlerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen, her şeye hakkıyla şahitsin.) [Mâide Suresi: 117. Ayet]»

İkinci husus: - Bu vasiyetin geçersizliğine ve yalan olduğuna delalet eden hususlardan biri de, vasiyette geçen: (Kim bunu yazarken fakir ise Allah onu zengin eder, borçlu ise Allah borcunu öder, günahı varsa Allah bu vasiyetin bereketiyle onu ve ana-babasını affeder) vb. şeklindeki sözüdür. Bu, en büyük yalanlardan biri ve onu uyduran kişinin ne kadar sahtekâr olduğunun, Allah'a ve kullarına karşı ne kadar hayasız olduğunun en açık delilidir. Zira bu üç şey sadece Kur'an-ı Kerim'i yazmakla

olmuyorsa, bu sahte vasiyeti yazan için nasıl olabilir?! Bu kötü adam sadece insanların kafasını karıştırmak ve onlara bunu inandırmak istiyor. Böylece onu yazsınlar ve bu iddia edilen fazilete sarılsınlar ve Allah'ın kulları için farz kıldığı ve onları zenginliğe, borçları ödemeye ve günahları bağışlamaya vesile kıldığı sebepleri terk etsinler. Bu yüzden başarısızlığın sebeplerinden, heveslere ve Şeytan'a uymaktan Allah'a sığınırız.

Üçüncü husus: - Bu vasiyetin geçersizliğine işaret eden hususlardan biri de, vasiyette geçen şu sözüdür: (Allah'ın kullarından kim bunu yazmazsa, dünya ve ahirette yüzü kararır). Bu da en çirkin yalanlardan biri ve bu vasiyetin geçersizliğinin ve onu uyduran kişinin yalanının en açık delillerinden biridir. On dördüncü yüzyılda bilinmeyen bir adamın getirdiği, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- adına uydurduğu ve bunu yazmayanın dünyada ve ahirette yüzünün kara olacağını, bunu yazanın ise fakirlikten zengin, borçtan kurtulmuş ve işlediği günahların bağışlanacağını iddia eden bu vasiyeti yazmak, akli başında bir kimsenin bu vasiyeti yazması nasıl caiz olabilir!

Her türlü noksanlıklardan münezzeh olan Allah'ım! Bu çok büyük bir iftiradır! Deliller ve gerçekler bu iftiracının yalancılığına, Allah'a karşı büyük küstahlığına ve Allah'ın ve insanların

önündeki cüretkârlığına tanıklık ediyor. O insanlar vasiyeti yazmamıştır. Bu yüzden yüzleri kararmamıştır. İşte sadece sayılarını Allah'ın bildiği büyük bir topluluk, onu defalarca yazmış, ancak borçları ödenmemiş ve fakirlikleri giderilmemiştir. Bu yüzden kalplerin sapmasından ve günahların pisliğinden Allah'a sığınırız. Bunlar, en iyi ve en büyük kitap olan Kur'an-ı Kerim'i yazan kişiye Şeriat-ı Şerif'in getirmediği nitelikler ve karşılıklardır. Peki, çeşitli yalan türlerini ve birçok küfür türünü içeren sahte bir vasiyet yazan kişiye nasıl verilebilir? Subhânallah (O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim)!! Allah adına yalan söylemeye cesaret eden birini hayal edemiyorum.

Dördüncü husus: - Bu vasiyetin yalanların en yalanı ve en apaçık yalan olduğuna işaret eden hususlardan biri de, onun şu sözüdür: (Kim ona inanırsa ateşin azabından kurtulur, kim de onu inkâr ederse kâfir olmuştur.) Bu -aynı zamanda- yalan söylemedeki en büyük cüretkârlıklardan biri ve en çirkin yalanlardandır. Bu iftiracı, tüm insanları yalanına inanmaya çağırıyor ve bunu yaparak Cehennem azabından kurtulacağını ve bunu inkâr edenin kâfir olacağını iddia ediyor. Allah adına yemin ederim ki bu yalancı Allah'a büyük bir iftira atmış, Allah adına doğru olmayan bir şey söylemiştir. Buna inanmayan kişi değil, inanan kişi kâfir olmayı hak eden kişidir. Çünkü bu bir iftiradır,

bir yalandır ve hakikatle hiçbir ilgisi olmayan bir yalandır. Biz Allah'ı şahit kılarız ki bu bir yalandır. Onu uyduran kişi, Allah'ın izin vermediği şeyleri insanlara din olarak dayatmaya çalışan ve dinlerine de olmayan şeyleri dine sokmak isteyen bir yalancıdır. Allah, bu iftiradan on dört asır önce bu millet için dini kemâle erdirmiş ve tamamlamıştır. Öyleyse, sevgili okuyucu ve kardeşlerim, bu tür uydurmalara inanmaktan ve onları aranızda yaymaktan sakının. Çünkü hakkın, arayan için şaşmaz bir nuru vardır. Öyleyse, gerçeği delilleriyle arayın ve sizin için anlaşılmayan şeyleri ilim ehline sorun ve yalancıların yeminlerine aldanmayın. Çünkü lanetlenmiş İblis, onlara karşı sizin ana-babanız Âdem ile Havva'yı kandırmak için yemin etti. O, hainlerin en büyüğü ve yalancıların en yalancısıydı. Tıpkı Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın o Şeytan hakkında şöyle buyurduğu gibi:

﴿وَقَاسَمُهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِمِنَ النَّاصِحِينَ﴾

Ve: “Şüphesiz ben size öğüt verenlerdenim.” diye de onlara yemin etti. [A'râf Suresi: 21. Ayet] O halde ondan ve ona tabi olan iftiracıardan sakının! Çünkü o ve onlar, ne kadar çok yalan yeminler, hain vaatler ve süslü sözlerle onları ayartıp saptırıyorlar! Bu iftiracının kötülüklerinin ortaya çıkışıyla ilgili olarak söylediği şeye gelince; bu vuku bulan bir şeydir. Kur'an-ı Kerim, sahih ve

pak sünnet, bundan azami bir dikkatle sakındırmıştır. Kur'an'da ve sünnette hidayet ve yeterlilik vardır.

Kıyamet alametleri hakkında söylenene gelince, Nebvî hadisler olabilecek kıyamet alametlerini açıklamıştır. Kur'an-ı Kerim'de bunlardan bazılarını belirtmiştir. Bunları bilmek isteyen kişi, hadis kitaplarında, ilim ve iman ehlinin yazılarında bulacaktır. Böyle bir iftiracının, aldatmacasının ve onun doğruyu yanlışla karıştırmasının açıklanmasına insanların ihtiyacı yoktur. Yüce Allah, Şeytanlar'ın şerrinden, sapıklığa yönlendirenlerin fitnelerinden, sapıkların sapkınlıklarından, Allah'ın düşmanı olan batıl ehlinden ki onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek ve dinleri konusunda insanların akıllarını karıştırmak isteyen kimselerin kötülüklerinden beni, sizi ve Müslümanların hepsini korusun. Şeytanlar'dan olan Allah düşmanları ve onlara tabi olan kâfirler ve ateistler nefret edip istemese bile Allah nurunu tamamlayacak ve dinini destekleyecektir. Müslümanların durumlarını düzeltmesini, onlara hakka uymayı, hakka bağlı kalmayı ve bütün günahlardan af dileyerek -Allah Subhânehû ve Teâlâ'ya- tövbe etmeyi nasip etmesini Yüce Allah'tan dileriz. Zira O, tövbeleri kabul eden, çok merhametli olan ve her şeye gücü yetendir. Allah

bize yeter. O, ne güzel vekildir. Güç ve kuvvet, sadece yüce ve büyük olan Allah'ın yardımıyla elde edilir.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Allah'ın salatı ve selamı, O'nun sadık ve güvenilir kulu ve elçisine, ailesine, ashabına ve kıyamete kadar takva yolunda olanların üzerine olsun.

رسالة الحرمين

Haremeyn'in mesajı

Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'yi ziyaret edenler için farklı dillerde rehber niteliğinde içerikler.

